

Niina Malm sd ym.

Keskustelualoite koulujen turvallisuudesta ja eriarvoisuuden torjumisesta

Eduskunnan puhemiehelle

Vuodesta 1989 Suomessa on tapahtunut viisi kuolemantapauksiin johtanutta väkivallantekoa kouluissa. Suomessa on ollut myös muita joukkosurmia, kuten Imatran kolmoissurmat ja Hyvinkään ammuskelu. Joukkosurmien motiiveina ovat korostuneet usein vakavat mielenterveydelliset ongelmat ja koulukiusaaminen.

Aiheesta on puhuttu eduskunnan täysistuntosalissa paljon, ja se on herättänyt paljon tunteita. Keskusteluissa viitataan vakavaan huoleen koulujemme turvallisuudesta. Myös kunnissa on keskusteltu turvatoimien kiristämisestä, kuten kameravalvonnan lisäämisestä kouluihin tai jopa sisäänkirjautumisjärjestelmistä oppilaille ja koulun henkilökunnalle.

Hallitus esitti lisäbudjetissaan lisärahoitusta Kuopion iskun jälkihoitoon, mikä on ollut oikea reaktio. Olisi kuitenkin syytä keskustella yhteisesti siitä, miten jatkossa voisimme estää väkivallanteot, jotka vaativat ihmishenkiä ja aiheuttavat ihmisille vakavia vammoja ja kärsimystä, niin henkisiä kuin fyysisiäkin.

Suomen koulutusjärjestelmä on maailman huippua. Koulutusjärjestelmämme on tasa-arvoinen, ja siinä on paljon hyviä asioita, jotka ovat omalta osaltaan ehkäisseet eriarvoisuutta oppilaiden keskuudessa. Näitä ovat esimerkiksi ilmainen ruokailu ja opetus. Samassa koulussa ovat voineet opiskella kaikenlaiset lapset erilaisista taustoista. Perhetaustoilla ei ole ollut pääsääntöisesti merkitystä.

On kuitenkin ollut merkkejä siitä, että koulutusjärjestelmässämme on vakavia puutteita, emmekä ole onnistuneet eriarvoisuuden torjumisessa täydellisesti. Parannettavaa on vielä siinä, miten takaisimme jokaiselle oppilaalle oikeuden olla oma itsensä ilman pelkoa siitä, että heitä kiusattaisiin ja koulutyötä häirittäisiin. Meidän on pohdittava sitä, miten koulumme tuntuisivat turvallisilta jokaiselle oppilaalle. Ettei yhdenkään lapsen tai nuoren tarvitsisi pelätä kouluun menemistä aamulla eikä yhdenkään vanhemman tarvitsisi pelätä viedessään omaa lastaan kouluun. Suomessa ei enää kertaakaan saa käydä niin, että epäonnistumme takaamaan kaikille turvallisen opiskeluympäristön.

Väkivallanteot ovat lisääntyneet ja alueelliset erot ovat kasvaneet niin Suomen kuin myös kaupunkien sisällä. Perheiden tuloerot ovat kasvaneet. Tämä kierre on saatava pysähdyksiin ennen kuin on liian myöhäistä. Suomen sisäisen turvallisuudenkin kannalta on äärimmäisen tärkeää,

Keskustelualoite KA 8/2019 vp

että kaikki lapset kokevat olevansa yhtä arvokkaita ja että kukaan ei koe jäävänsä yhteiskunnan reunoille oman perhetaustansa takia.

Turvallisuus on tunne. Turvallisuuden tunnetta ei voida luoda kameroilla ja lukoilla. Aikuisilla on vastuu luoda sellainen yhteiskunta, jossa kaikilla lapsilla on etniseen taustaan, taloudelliseen asemaan, seksuaaliseen suuntautumiseen tai vammaisuuteen katsomatta turvallinen olo koulussa. Me emme saa luoda yhteiskuntaa, jossa jonkun lapsen tai nuoren on niin paha olla, että joutuu hakemaan huomiota silmittömällä väkivallalla. Meidän on myös turvattava kaikille mahdollisuus saada apua, jos kokee olevansa avun tarpeessa. Kenellekään ei saa sanoa, että olet liian terve saadaaksesi apua. Jokaisella lapsella ja nuorella on oltava oikeus saada käydä koulunsa turvallisessa hyvinvointivaltiossa.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta käy ajankohtaiskeskustelun koulujen turvallisuudesta ja eriarvoisuuden torjumisesta.

Helsingissä 21.11.2019

Niina Malm sd
Marko Asell sd
Kim Berg sd
Seppo Eskelinen sd
Eveliina Heinäluoma sd
Maria Guzenina sd
Jukka Gustafsson sd
Johannes Koskinen sd
Johan Kvarnström sd
Sanna Marin sd
Aki Lindén sd
Suna Kymäläinen sd
Merja Mäkisalo-Ropponen sd
Johanna Ojala-Niemelä sd
Raimo Piirainen sd
Piritta Rantanen sd
Katja Taimela sd
Hussein al-Tae sd
Pia Viitanen sd
Tytti Tuppurainen sd
Tuula Väättäinen sd
Paula Werning sd
Mika Kari sd